

Ödevde İstenen:

Yedi Yıl Savaşları, savaşın nedenlerini genel olarak anlamak için, özellikle de 'kasıtsız savaşı' anlamak için bir örnek olarak çalışılabilir. Tarihsel bağlamı ve olayları göz önüne alarak ve Yedi Yıl Savaşları'na yol açan olayları kaynak kabul ederek, bu savaşın nedenlerinin analizi yapılabilir. Savaşın nasıl önenebileceği ile ilgili somut planlar hazırlanabilir. Bunlar, Bayan Lebon'a sunulacak önerilerdir.

Kasıtsız Savaşı Caydıran Etkenler Olarak Meritokrasi ve Şeffaflık

Kıta ve dünya savaşlarındaki büyük oranlardaki yıkım ve ölüm, bu savaşların içinde var olan devletler ve toplumlar tarafından pek az arzu edilir. Bu tür çatışmaların boyutları sıklıkla çok yönlü ve karmaşıktır. Bu şu anlama gelmektedir ki bu savaşların olması için birçok farklı neden bir araya gelmelidir. Örneğin, Birinci Dünya Savaşı göz önüne alınır, ittifak ilişkilerinin sıklığı olmasaydı, askeri stratejiler daha esnek olsaydı ve seferberliğe geçmenin sonuçları daha iyi anlaşılabilseydi, bu savaş hiç başlamayabilirdi. Ancak bu açıklamalardan hiçbiri büyük güçlerin çoğunluğunun istemediği farz edilen bu savaşın nedenlerini açıklamakta tek başına yeterli olmaz. Savaşların (iki egemen devlet arasındaki silahlı çatışma olarak tanımlanabilir) arzu edilmediği durumlarda (örneğin, hükümetlerin yeni topraklar ele geçirmek veya taktiksel amaçlara ulaşmak için, ki böyle bir savaş bir savunma savaşı olarak tanımlanamaz, savaşın peşinde koşmadığı durumlarda), savaşa neden olan etkenler genellikle yanlış anlamalarla ilişkilendirilir.¹ Sonuç olarak soru şudur: bu yanlış anlamalardan kaçınılabilmesi için hangi etkenler araştırılabilir? Daha ayrıntılı soracak olursak, her iki hükümet de çatışmayı Kuzey Amerika'yla sınırlandırmak isterken birkaç yıl sonra başlayacak Yedi Yıl Savaşı'nın başlamasını nasıl engelleriz? Bu ödev, bireylerin ve şahsi amaçları olan partilerin politik müdahalesini en aza indirecek bireysel hesap verebilirliğin olduğu bir meritokrasinin yaratılmasına ve yanlış anlama ve algılamaların önüne geçmek için şeffaflığın ve bilgi paylaşımının artırılmasına odaklanacaktır.

Yedi Yıl Savaşı'nı kasıtsız bir savaş olayı olarak incelemek için, savaşan devletlerin durumlarının incelenmesi gerekir. Smoke, ne İngilizler'in ne de Fransızlar'ın savaşı arzu etmediğini, savaştan önceki hareketlerin (İngilizler'in Fransız gemilerini Newfoundland'de durdurarak savaşı Kuzey Amerika ile sınırlı tutmak istemesi gibi) bunun bir göstergesi olduğunu iddia etmektedir.² Ayrıca, İngiliz ve Fransızlar'ın çatışmayı tırmandırıcı hareketlerinin (Fransızlar'ın ticari çıkarları için hayati olan Kuzey Amerika nehirlerine sahip olmak gibi) altında yatan nedenin yayılmacılıktan çok savunma olduğu da söylenebilir. Bu söylemin odağı tırmanışın zeminini hazırlayan ve savaşı başlatan nedenler olarak kabul edilen Kuzey Amerika'daki olaylardır. Bu şu demektir ki, çatışma uluslararası boyuta gelip Avrupa'ya ulaştıktan sonra durdurmak yerine, özellikle yanlış anlamaların düzeltilmesiyle, tırmanışın ilk aşamalarının engellenmesi burada temel amaçtır.

Meritokratik Bir Hükümetin Oluşturulmasını Güvence Altına Alacak ve Destekleyecek Bir Komitenin Oluşturulması

Bir bireyin, özellikle bireysel hesap verebilirlik taşımadan, bir politik sistemde değişiklik yaratacak etkiyi yaratması önemlidir. Örneğin, 19.yüzyıl Prusya'sındaki Şansölye Bismarck, etkin bir biçimde üç savaşı kışkırtıp sonra da bunları, propaganda çalışmaları, becerikli bir uluslararası diplomasi, ve

¹ Burada mantık şudur: eğer iki devlet de savaş istemiyorsa, savaşın nedeni devletlerin statükoyu ve diğerinin niyetlerini yanlış anlamasıdır. İki taraf da diğerinin savaş istemediğini bilgisine sahip olsaydı, bu bilgi caydırıcı olurdu.

² Smoke, Richard, War Controlling Escalation (Cambridge, MA: Harvard University Press, 1977), 197.

niyetler ve ittifaklar hususundaki siyasi elçabukluğuyla (italya ve Prusya arasında Avusturya'ya karşı bir anlaşma yapıldığı konusunda Avusturya'yı ikna edip Prusya'ya saldırmaya kışkırtması gibi), Alman devletlerin birliğini sağlayacak şekilde izole edebilmişti. Bir bireyin böyle bir etkiyi oluşturma yetisinin engellenmesi sistemin savaş oluşturma potansiyelinde de önemli bir düşüş yaratacaktır. Bunun nedeni sadece güç kontrolünün zaman alması değil, kişisel çıkarlar için yapılan hareketlerin de daha iyi kontrol edilebilmesidir. Yedi Yıl Savaşı olayında, sömürge valileri Shirley ve özellikle de Dinwiddie kendilerinin kişisel çıkarlarını tüm imparatorluğun çıkarlarının üstünde tutarak İngiliz kraliyetini ne derecede başarısızca temsil ettiklerini kanıtlamışlardır.

Dinwiddie'nin kendisi, o dönem Fransa kontrolündeki Ohio Vadisi'nde iş yapmak isteyen Ohio Land şirketinin ortaklarından biriydi. Fransa'nın kontrolü altındaki muğlak sınırlarla belirlenen toprakların savunması ve Ohio şirketinin çalışanlarıyla çatışmalar yerine, Dinwiddie'nin raporları İngiliz kontrolü altındaki toprakların Fransız işgali altında olmasından ve kralın askerlerine yapılan saldırılardan bahsediyordu. Maine'in Fransız işgali altına girdiğini anlatan Shirley'nin raporlarıyla birlikte, Dinwiddie'nin iddiaları, İngiliz hükümetinin Kuzey Amerika'daki statükonun değiştiğine dair bir fikir oluşturmaya neden oldu (örneğin, İngiliz yetkililer, kendilerinin saldırıdan çok savunmada olduklarını düşündüler. Ayrıca gerçekte olduğundan daha fazla İngilizler'in o topraklar üzerinde hakları olduğuna inandılar). Buna ek olarak, İngiliz hükümeti, hırslı Dinwiddie'ye savunmaya yönelik bir stratejiye ağırlık vermesini istemesine rağmen, Dinwiddie bunları göz ardı ederek hükümetini savaşa sürükledi.³

Çatışmanın diğer yönlerinin yönetimi de yer aldıkları pozisyon için yeterli olmayan bireylere bırakılmıştı. Örneğin, İngilizler'in üçüncü defa tartışmalı bir alanı görüşme veya savaş yoluyla ele geçirmeye çalışması için gönderdiği genç Washington, yeterli askeri deneyimden yoksun olmakla birlikte müzakere ettiği insanların dilini de bilmiyordu. Bu durum, onun, sonraları Fransızlarca da söyleneceği gibi, Jumonville suikastinin itirafını imzalamasına neden olmuştu.⁴

Böyle bir durumda, kazandığı başarılarla ve yeteneklerine bakılarak bir görevlinin seçilmesi İngiltere'nin çıkarlarına daha çok hizmet ederdi. Bunun yerine, Dinwiddie sistemi manipüle etmekte ve Fransızlar'ı saldırgan gibi göstererek, kendi hükümetini savaşa sürüklemek konusunda başarılı oldu. Eğer Dinwiddie kendi yaptıkları için hesap verme zorunluluğuna sahip olsaydı, kendi çıkarları resmi göreviyle çatıştığında durdurulsaydı, ve kendi etkisi hem Amerika'da (Kral adına asker göndermek gibi) hem de İngiltere'de (Fransa'yı saldırgan gösterebilmek gibi) daha az olsaydı, İngiltere ve Fransa arasındaki gerilim vardığı noktaya hiç gelmeyebilirdi. Fransa'nın tarafından bakılacak olursa, ekonomik çıkarlar etkili olmuş olabilir. Kürk ticareti ile uğraşan 'Büyük Topluluk'un hareketleri çıkarların ve hususi grupların savaşı etkileyebileceğini kanıtlamaktadır.

Manipulasyonların ve tutarlı bilginin eksikliğinin net sonucu hem Fransa hem de İngiltere'nin hükümetlerinin diğerinin saldırgan niyetlerini işaret eden bilgiler almasına neden oldu. Bu durum da her iki hükümet de kendi hareketlerinin savunmaya yönelik olduğuna inandı. Aynı zamanda, dönemin merkantalist toplumlarının hayat damarları olarak görülen unsurları koruma zorunluluğu altında olduklarını da düşündüler (ç.n. yazımın tarzı, çevirilirken anlamın kaybolduğu çok uzun cümlelerden oluşuyor. Bu nedenle, bu uzun cümlelerden bazılarını bölmek zorunda kaldım). Her iki taraf da

³ Higonnet, Patrice, "The Origins of the Seven Years' War." The Journal of Modern History, 40: 1 (Mart, 1968), 64.

⁴ Parkman, Francis, "France and England in North America Volume II." (New York, NY: Viking Press, 1983) 1484.

'savunmaya yönelik' hareket ettiğinden, çatışmanın tırmanışı güvenlik ikilemi şeklini aldı. Bunun nedeni her bir taraf kendi elindekileri korumaya ve geliştirmeye çalışırken, diğer taraf bu savunmaya yönelik hareketleri saldırgan niyetlerin göstergeleri olduğunu düşündü. Karşı tarafın saldırganlığına dair alınan istihbarat da unutulmamalı. Bir mesaj göndermek için uzun bir zaman harcanması yüzünden azalan hesap verebilirlik ve hükümet ve rapor veren taraf arasındaki uzaklık, resmi görevle gönderilen insanların karakterinin ve yeteneklerinin hayati önem taşımaya neden olmaktadır.

Şeffaflık ve Bilginin Etkili Paylaşılması

Ancak, Yedi Yıl Savaşı'nın öncesindeki çatışmanın tek nedeni Kuzey Amerika'daki resmi görevliler değildi. Yedi Yıl Savaşı'nın başlarında tarafların perspektiflerine bakılırsa, dışarıdaki gerçekler ile politika yapımcıların bilgileri ve inançları arasında birçok farklılık olduğu görülebilir. Özellikle, İngiliz ve Fransız saldırılarının gelişimi incelendiğinde bunların tırmanışın sarmal modelinde olduğu, yani her bir devletin diğerinin hareketlerini güç kullanarak kontrol etmek istediği, fark edilecektir.

Jumonville suikasti iddiası ve Ohio Vadisi sorunu çerçevesinde gelişen Kuzey Amerika'da rahatsızlığın olduğu bir dönemde diyalog olmaması, her iki hükümet nezdinde de diğerinin yeterli siyasi temsili olmadığının ve bunun da iletişimi azalttığının göstergesidir.⁵ Bu söylem eksikliği Kuzey Amerika'daki görevlilerin entrikalarına ve bu görevlilerin, Fransız ve İngilizler'in durumu ve diğer tarafın niyetlerini anlayış tarzlarında büyük etkilerinin olmasına izin veriyordu.

Siyasi durumu ve her iki hükümetin entrikalarını aydınlatmak için, Fransız ve İngiliz yönetimleri nezdinde diğer tarafa kalıcı bir pozisyon sağlayan diplomatik bir komite kurulmalıdır. Bu komite, her iki tarafta saygı ve prestij sahibi birçok kişiden oluşmalı ki birinin yokluğu veya ölümü bir güç boşluğu oluşturmamalı. Ayrıca, daha fazla şeffaflık ve hesap verebilirlik sağlamak için, bir tarafın yönetimi nezdinde diğerinin basınından temsilci bulunmalı. Hükümetlerin sahip olduğu gizliliği azalttığı için böyle bir şeffaflık modern demokrasilerin önemli işaretlerinden biridir. Daha az gizlilik daha az 'kırılganlık/fırsat penceresi' açılmasına neden olacaktır. Ayrıca, diğerinin düşünüş tarzına ve geleneklerini görerek, uluslar arasındaki anlayışı da arttıracaktır.

Ancak, yanlış anlamaların en önemli parçalarından biri, savaş öncesi statükonun yanlış anlaşılmasıdır. Hem İngiliz hem de Fransız hükümetleri diğer tarafın kendi topraklarını ele geçireceğine dair bir tehdit algılıyordu. Güç dengesi ve sözkonusu toprakların akademik analizi, muhtemel kayıpların savaş meşrulaştırmaya yetmeyeceğini kanıtlamaktadır. Tarihçiler Kuzey Amerika'daki çatışmaya dönüp baktıklarında, tehlikede olan unsurların değerinin düşük olduğunu, ancak her iki hükümetin de bu önem derecesi düşük unsurlar için savaşı göze aldığını görmekteyiz. Eğer o dönemde yaşayanlar nasıl bir gücün önemli olduğunu ve hangi faktörlerin uluslararası alanda daha az önemli olduğunu bilselerdi, önemsiz unsurlar için tırmandırılan bu savaştan kaçınabilirlerdi. Bu konu tartışmalı olsa da, gerçek güç dengesi ve 'gerçek fırsat pencerelerinin' varlığı ile ilgili bir perspektif durumu daha çok değiştirebilirdi. İngiltere ve Fransa yüzyıllarca kendi egemenlikleri için savaşmışlardır. Bu durum onların henüz gerçekleşmemiş işgal ile ilgili bir korkuya sürekli sahip olduklarını gösterir. Yedi Yıl Savaşı zamanında, İngiliz donanması Fransa donanmasından kat kat üstündü; Fransa kara ordusu da İngiltere kara ordusundan çok üstündü. Görünüşte, her iki tarafında diğerinden kaynaklı bir tehlikeye maruz kalması veya örneğin Ohio Vadisi gibi alanda gücün el değiştirmesinin genel durumu bozması olası görünmüyordu. Savaş sonunda Fransa'nın Kuzey Amerika'daki sömürgelerini

⁵ Higonnet, "The Origins of the Seven Years' War." 69.

kaybetmesi, onun dünya politikasında daha az önemli hale getirmemiştir. Güç değişiminden kaynaklanan tehdidin o kadar da önemli olmadığı ortaya çıkmıştır.

Gelen olarak, Yedi Yıl Savaşı'nın Kuzey Amerika'daki ilk safhalarının ciddi derecede bir yanlış anlama ve kötü iletişimden kaynaklandığı iddia edilebilir. Meritokratik yollarla hükümetlerin yeniden yapılandırılması, bireylerin etkilerinin kontrol altında tutulmasına, olayların gerçek gidişi ve gerçek niyetler hakkında kendi hükümetlerini bilgilendirecek komitelerin ve akademik forumların kurulmasını sağlayabilirdi. Bu da küçük çatışmaların bir sarmala girip savaşa evrilmesini engelleyebilirdi. Burada önerilen programlar, yanlış anlamaların ve bireylerin hareketlerinin büyük etkide bulunduğu diğer kasıtsız savaş durumlarına da uygulanabilir.